

ZA PENÍZE

Podělím se s vámi o příběh, který si rád připomínám snad každé Vánoce. Je o jednom malém ministrantovi, jehož jméno jsem zapomněl. Říkejme mu Vašík, to se k němu hodí. Horlivě ministroval, pomáhal kostelníkovi a měli z něho radost také doma i ve škole.

Jednou o Vánocích dlouho stával v kostele u krásného vyřezávaného betlému a díval se na Ježíška v jeslích. A tady v něm uzrálo rozhodnutí, které nikdo nechápal. Od té doby se začal shánět po penězích: doma, ve škole, mezi kamarády i v kostele. Nadále rád pomohl, kde bylo potřeba, ale vždycky nastavil dlaň pro odměnu. Doma ho maminka několikrát přistihla, jak si ve svém koutku přepočítával peníze. Kvůli penězům byl schopen se mezi kluky i poprat, a tak se o něm začalo říkat, že „je na peníze“. Kromě rodičů z toho byli nejvíce smutní pan farář a kostelník, kteří měli Vašíka nesmírně rádi a potají doufali, že by z něho mohl vyrůst dobrý kněz. Ale kněz, který

všechno přepočítává na peníze? To ne! Jejich sen se rozplýval. Přitom je upoutávaly jeho krásné čisté oči, milý pohled i ochota pomáhat. Ale bylo to za peníze...

Blížily se Vánoce. Vašíkova touha získat peníze byla až protivná. „Chodíš ministrovat jenom pro peníze,“ zpražil ho jeden ze starších ministrantů.

V chlapcových očích se objevila velká bolest a se sklopenou hlavou opustil sakristii.

Nastal Štědrý den. Kostel zůstal podle starého zvyku otevřený. Snad proto, aby mohl vejít novorozený Král. Venku už se stmívalo, když vložil kostelník do jeslí betléma nádhernou sošku Jezulátka. Ještě před večerem zašel do kostela pan farář a strnul. U betléma stál Vašík a s rozzářenou tváří zíral na Jezulátko, které bylo zabaleno do krásné nové ovčí kožešiny. „Bylo mi líto Ježíška, že je nahý a je mu zima, a tak jsem ho zabalil do kožíšku,“ řekl chlapec tiše.

Kněz se musel odvrátit, aby skryl slzy v očích. Tak proto byl jeho milovaný Vašík „na peníze“, aby mohl koupit Ježíškovi kožíšku!

O Vánocích si dáváme dárky. Jsou i pro Pána Ježíše, který je přítomen v každém z nás. Kež jsou ty dárky z podobné lásky, s jakou shromažďoval korunky na kožíšek malý Vašík.

jáhen Josef Janšta
<http://josefjansta.opava.org>

Nej

Josef Lavička

KORÝŠI A MĚKKÝŠI

Milí kluci, znáte přirovnání „být pomalý jako šnek“? Tak za prvé: neříká se šnek, ale hlemýžď. A za druhé: ani hlemýžď nemusí být tak pomalý. To se dozvíte v dnešním vydání rekordů a kuriozit. A nejen to. Budeme se věnovat korýšům a měkkýšům. Do této skupiny můžeme zařadit mnohem více organismů, nejen šneka, ale například i škeble, raky, chobotnice či spoustu dalších mořských i sladkovodních potvůrek. Tak pojďme na něj!

TĚŽKÁ VÁHA S KLEPETY

Humr a jeho maso patří k nejdražším a nejvybranějším pochoutkám v luxusních restauracích. Cena humřího masa je vysoká i proto, že masa na humrovi není mnoho. Největší množství masa se nalézá v klepítkách, ale i tam ho není příliš. Najdou se ale i výjimky. Humr americký nalezený roku 1977 u pobřeží Kanady vážil 20,14 kg a dorůstal délky 1,06 m. To z něj činí nejtěžšího nalezeného korýše světa. Pro srovnání: běžně humr dosahuje velikosti mezi 20 a 30 cm.

SPRINTER MEZI ŠNEKY

A jejej, zase jsem to spletl :-). Říká se přece hlemýžď! A v tomto případě ne ledajaký. Nejrychlejším suchozemským hlemýžďem je – chvilka napětí – obyčejný hlemýžď zahradní, jakého můžeme běžně potkat. V únoru 1990 absolvoval jeden z nich v americkém Plymouthu trasu dlouhou 31 cm za 2 minuty a 13 sekund. Za jeden den by touto rychlostí obkroužil polovinu atletického oválu (200 m).

ZÁHADNÁ KRAKATICE

Jedním z nejzáhadnějších živočichů jsou krakatice obrovské. Ačkoliv běžně dosahují délky 18 m a některé váží až 900 kg, lze je spatřit jen opravdu výjimečně, většinou už mrtvé jedince. První ulovení živé krakatice obrovské se podařilo až v roce 2002 týmu vědců na Novém Zélandu. Ti ulovili sedm mláďat o velikosti 9–13 mm. Žádné z mláďat se však nepodařilo odchovat. Chovat krakatice delší dobu v zajetí je bohužel téměř stejně nemožné jako ji vůbec spatřit.

PERLOVÉ ZASTAVENÍ

U perel ještě zůstaneme. Perly měly velmi vysokou hodnotu už v biblických časech. Často jsou v Bibli používány k přirovnáním – např. „Moudrost je lepší než perly, nevyrovnej se jí žádné skvosty.“ (Příslaví 8, 11) nebo „Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly.“ (Příslaví 31, 10). To už něco znamená, když jsou k perlám přirovnávány takové hodnoty, jako moudrost či dobrá manželka. A mimochodem – víte, odkud pochází známé přísloví „Házet perly sviním.“? Ano, také z Bible – Matouš 7, 6 :-).

PERLA JAKO HROM

Skoro by se chtělo říct „perla jako balón“. Největší dosud nalezená perla totiž skutečně dosahovala rozměrů fotbalového míče. Perla nalezená roku 1934 u filipínského ostrova Palawan měří 24 × 14 cm a váží 6,3 kg. Tato rekordmanka mezi perlami byla pojmenována jako „Perla Lao-c“ a její hodnota je vyčíslena na 32 milionů eur. Aby také ne. K dosažení této velikosti potřebují perly růst asi 600 let.

Zdroje:
kniha Guinness World Records 2007
www.wikipedia.org
www.server.sk
Foto: Didier Descouens, Waugsberg – wikipedia.org,
Farrukh CC BY-NC 2.0, merydolla – Dollarphotoclub.com

Jubilejní odpustky – brány milosrdenství

V minulém čísle našeho časopisu nám otec Zdeněk Držtka teologicky přiblížil nadcházející velkou událost nejen pro církev, ale určitě pro celý svět. Mezi krásné obřady Svatých roků patří otevírání tzv. Svatých bran, které papež František nazývá branami Milosrdenství. Každý, kdo jimi vstoupí bude moci zakousit Boží lásku. Tyto brány se začaly otevírat již ve středověku.

Samozejmě že průchod branou nám nemůže zajistit odpuštění hříchů. K tomu, jak víme, dochází při svátosti smíření (samozejmě že také samotným křtem). Proto je důležité se na tento slavnostní vstup připravit dobrou svatou zpovědí. Je však známo, že zde zůstávají tresty za hříchy odpuštěné ve svátosti smíření. Tyto tresty musí člověk odčinit. Ve svém milosrdenství Bůh nabízí lidem skrze službu Církve možnost prominutí těchto důsledků hříchu skrze odpustky. Kromě návštěvy baziliky se Svatou branou je k prominutí trestů zapotřebí splnit několik dalších podmínek (vzpomeňte si na dušičkové odpustky): sv. přijímání, vyznání víry, modlitba za Svatého otce a na jeho úmysl,

Brána milosrdenství v Bazilice svatého Petra

sv. zpověď v okruhu dvou týdnů, tyto odpustky můžeme též přivlastnit duším v očistci. Svatý otec pak pamatuje i na ty, kteří nemohou navštívit jubilejní chrámy, jako jsou nemocní a staří, nebo vězni, pro ně stanovuje zvláštní podmínky.

A kde máme možnost svatou branou projít? Jednak můžeme putovat do Říma do hlavních bazilik (bazilika lateránská, sv. Petra, sv. Pavla, Panny Marie Větší), to je však asi pro většinu z nás těžko uskutečnitelné. V každé diecézi proto tuto bránu bude mít jednak katedrála a jednak i několik kostelů, které určí místní otec biskup (viz např. webové stránky ČBK <http://tisk.cirkev.cz>).

V dnešní době je pak možnost získání těchto jubilejních odpustků – tedy návštěva určitého chrámu skrze Svatou bránu (a za splnění ostatních podmínek) vlastně jen jedna. Např. v Římě byla v minulosti určena i návštěva sedmi bazilik, a to i 10x pro neřímany (ne v jednom dni), obyvatelé Říma pak 20x. To bylo jistě i fyzicky velmi náročné (muselo se pěšky, pouze někdo dostal výjimku – např. staříčkému Michelangelo Buonarrotimu (autor kupole sv. Petra, nebo fresek v Sixtinské kapli) to přímo dovolil papež – a to koňmo. Máme to přece jen snazší. Proto se snažme využít k získávání odpustků tohoto Milostivého roku, jak jen můžeme, a nebojte se i náročnější pěší pouti ke vzdálenější Svaté bráně.

Foto: Dnator 01 CC BY-SA 2.0